Сѫки педалоѭ да дирилѫ,
Който си наше не слушѫ,
Който да крадемѫ не дава,
Който отѫ думѫ не зема."
Тогаѫ са Кишонѫ провикна:
„Часѫ сѫ предале младитѣ,—
Хайдете да лѫ стенемѫ,
Хайдете да лѫ изгонимѫ!"
Предиле, хоранѫ, гониле,
Тириле хоранѫ тепуване...
Токо ли школа остана
Отѫ трима Бѫлгаре даскале,
А четвартиѭтѫ Стояновѫ,
Стоянов шарлатанинѫ тѣ
На кирѫ Начова другартѣ;
Остале ли сѫ, остале
Три блажи момчѣтѫ калтавѫ,
И единѫ момѫ грѫзѫ.
Кишонѫ Анжалѭ думаше:
„Анжалѭ делибашѭ,
Анжалѭ празна картуно,
Анжалѭ кради волове!
Какво сме нѣе вершиле?
Какѫв сме тринѫ ровиле?
Школа ни празна остана,
Отѫ нашѫ крадрѫ голѣмѫ,